

vloženého na pozostalostnú nehnuteľnosť, dotýčny hypotekárny veriteľ nie je účastníkom pokračovania (§ 6 zák. čís. 100/1931 Sb. z. a n.) a nemá právo k rekurzu (§ 37 zák. čís. 100/1931 Sb. z. a n.).

(Rozh. zo 17. septembra 1936, R IV 314/36.)

Najvyšší súd rekurz odmietol z týchto

dôvodov:

Napadnutým usnesením, ktorým opatrovnícky súd rozhodol o poverení opatrovníka nenarodeného následného dediča, aby menom tohoto započal spor proti hypotekárnemu veriteľovi o výmaz hypotekárneho záložného práva, vloženého na pozostalostnú nehnuteľnosť, ešte nie je nijak prejednané platnosti či neplatnosti tohoto záložného práva. Nie je tedy rozhodnutím tým dotknuté právo rekurenta, ako hypotekárnej veriteľky, ale jedine záujmy opatrovanca a jeho príbuzných, ktorým náleží starať sa o jeho záujmy, preto nemožno rekurentku, ako správne vyslovil rekurzný súd, pokladať za účastníka pokračovania podľa § 6 zák. čís. 100/1931 Sb. z. a n. a preto nemožno je tiež pokladať za osobu, ktorá má v smysle § 37 cit. zák. právo k rekurzu proti tomuto usneseniu.

Čís. 15408.

Věci vyloučené podle § 251 ex. ř. z exekuce mohou býti dány smlouvou platně do zástavy, avšak jejich zpeněžení nelze provéstí soudní exekucí.

(Rozh. ze dne 18. září 1936, R I 744/36.)

Rekursní soud vyloučil z důvodu § 251 čís. 1 ex. ř. k rekursu povinného z exekuce zabavené věci, na nichž měl vymáhající věřitel též soukromé právo zástavní.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

Důvody:

Rekursní soud zrušil exekuci v příčině některých zabavených věcí z důvodu § 251 čís. 1 ex. ř. a uvedl, že soukromé zástavní právo vymáhající věřitelky na těchto předmětech nemůže vyloučiti jejich nezabavitelnost. Dovolací rekurentka potírá tento názor uvádějíc, že není zákonného ustanovení, podle něhož by nesměl dlužník dáti do zástavy věci, které jinak jsou z exekuce vyňaty. To je sice u věcí uvedených v § 251 ex. ř. pravda a věci takové mohou býti dány smlouvou platně do zástavy, avšak jejich zpeněžení nelze provéstí soudní exekucí, poněvadž tomu brání ustanovení § 251 ex. ř., podle něhož jsou věci tam uvedené z exekuce vůbec vyňaty (srovnej Neumannův-Lichtblauův komentář k §§ 250, 251 ex. ř., vyd. z r. 1929, str. 779, Ehrenzweig: Sachenrecht, vyd. z r. 1923, str. 426, Klang k § 448 obč. zák., str. 247).